

Knjiga proroka Joela i laodicejska Crkva adventista sedmoga dana - broj četrdeset

Jeff Pippenger

2026-02-03

Broj četrdeset

Petar je simbolički bio u Cezareji Filipovoj o trećem času, na putu prema Cezareji Maritimi i devetom času. Prema Mateju i Marku, šest dana poslije, Petar, Jakov i Ivan bili su na Gori preobraženja. Luka kaže osam dana, između Panija i Gore. Od vrata pakla, u Cezareji Filipovoj, do smrti na križu, sa zaustavljanjem usput na Gori preobraženja. Tri koraka od Panija do nedjeljnoga zakona. Cezareja na početku, Gora u sredini i Cezareja na kraju. Pakao na početku, smrt na kraju, s Božjom slavom u sredini. Alfa pobuna predstavljena vratima pakla i omega pobuna predstavljena smrću Sina Božjega.

Cezareja Filipova jest temelj, jer je ondje Krist označio Stijenu na kojoj će sagraditi svoju Crkvu. Gora Preobraženja drugi je korak, gdje je hram dovršen i postavljen zaglavni kamen. Nakon toga uslijedio je treći korak suda na križu.

I reče im: Zaista, kažem vam, ima nekih među ovima što ovdje stoje koji neće okusiti smrti dok ne vide kraljevstvo Božje da je došlo sa silom. I nakon šest dana Isus uze sa sobom Petra, Jakova i Ivana te ih povede same napose na goru visoku; i preobrazi se pred njima. I haljine njegove postadoše sjajne, veoma bijele kao snijeg, kako ih ne bi mogao objeliniti nijedan bjelilac na zemlji. I ukaza im se Ilija s Mojsijem; i razgovarahu s Isusom.

A Petar odgovori i reče Isusu: Učitelju, dobro nam je ovdje biti; načinimo tri sjenice: jednu tebi, jednu Mojsiju i jednu Iliji.

Jer nije znao što bi rekao; jer bijahu veoma uplašeni. I pojavi se oblak koji ih zasjeni; i iz oblaka dođe glas govoreći: Ovo je Sin moj ljubljani: njega slušajte. I odjednom, kad se osvrnuše unaokolo, više nikoga ne vidješe osim Isusa sama sa sobom. A kad silažahu s gore, zapovjedi im da nikome ne kazuju što su vidjeli, dok Sin Čovječji ne uskrsne od mrtvih. I zadržaše tu riječ u sebi, raspravljajući među sobom što bi značilo uskrsnuti od mrtvih. Marko 9,1–10.

Na gori Petar predlaže podići sjenicu za Mojsija, Krista i Iliju.

„Mojsije je prošao kroz smrt, ali Mihael je sišao i dao mu život prije nego što je njegovo tijelo vidjelo raspadljivost. Sotona je nastojao zadržati tijelo, polažući pravo na njega kao na svoje; ali Mihael je uskrsnuo Mojsija i uzeo ga na nebo. Sotona je ogorčeno vikao protiv Boga, optužujući Ga za nepravdu što je dopustio da mu se otme njegov plijen; ali Krist nije ukorio svoga protivnika, premda je upravo njegovom slugu Božji bio pao. Krotko ga je uputio na svoga Oca, rekavši: ‘Gospodin neka te ukori.’”

„Isus je rekao svojim učenicima da među onima koji stoje s Njime ima nekih koji neće okusiti smrti dok ne vide kraljevstvo Božje gdje dolazi sa silom. Na preobraženju se to obećanje ispunilo. Isusovo se lice ondje promijenilo i zasjalo kao sunce. Njegove su haljine bile bijele i blistave. Mojsije je bio prisutan da predstavlja one koji će uskrsnuti iz mrtvih o drugom Isusovu dolasku. A Ilija, koji je bio uznesen ne vidjevši smrti, predstavljao je one koji će se o Kristovu drugom dolasku promijeniti u besmrtnost i biti uzneseni na nebo a da ne vide smrti. Učenici su sa zaprepaštenjem i strahom promatrali uzvišeno veličanstvo Isusovo i oblak koji ih je zasjenio te čuli Božji glas u strašnom veličanstvu kako govori: ‘Ovo je Sin moj ljubljeni; Njega slušajte.’” Rani spisi, 164.

Gora Preobraženja prepoznaje tri šatora. Mojsijev šator na početku drevnoga Izraela, Kristov šator kako je predstavljen Njegovim utjelovljenjem, i šator koji su sto četrdeset i četiri tisuće, kako je predstavljen Ilijom. Sto četrdeset i četiri tisuće su oni koji ne okusivši smrti dočekuju da vide Drugi Kristov dolazak. Gora označuje točku na kojoj se pečat utiskuje na sto četrdeset i četiri tisuće.

Šator stotinu četrdeset i četiri tisuće podiže se u protuslikovnom Blagdanu sjenica. Gora označuje one koji ne okuše smrti te iznosi tri svjedoka da, kada vide slavu Božju na gori, to je protuslikovni Blagdan sjenica.

Podignuti su kao Ilijin šator, koji se počeo podizati 2023. godine, kada su i Mojsije i Ilija bili uskrišeni. Najprije je bio položen temelj, to jest jedini temelj koji se može položiti, a taj je temelj Krist, ugaoni i temeljni kamen. Zatim se postavlja zaglavni kamen, koji predstavlja pečačenje sto četrdeset i četiri tisuće, kako je prikazano na Gori Preobraženja. Na Gori Petar, Jakov i Ivan predstavljaju one koji doista ne kušaju smrti. Petar je poslije zapisao da su kraljevstvo svećenika oni koji su okusili da je Gospodin dobar i koji su bili duhovna kuća. Oni su okusili život, stoga ne kušaju smrti.

Ako ste doista okusili da je Gospodin milostiv. Pristupajući njemu, živomu kamenu, koji ljudi doduše odbaciše, ali koji je od Boga izabran i dragocjen, i sami se kao živo kamenje ugrađujete u duhovnu kuću, sveto svećenstvo, da prinosite duhovne žrtve, ugodne Bogu po Isusu Kristu. Stoga i stoji u Pismu: Evo, postavljam na Sionu kamen ugaoni, izabrani, dragocjeni; i tko u njega vjeruje, neće se postidjeti. 1 Petrova 2:3–6.

Riječ prevedena kao „postidjeni” znači „stidjeti se”. Ostatak je predstavljen Petrom, a njihova je radost stavljena u suprotnost s onima koji su odbacili poruku poznog dažda. Jedan ključ za razumijevanje sto četrdeset i četiri tisuće, jer su Petru bili dani „ključevi” kraljevstva, jest „glavni ugaoni kamen” koji je bio položen na Sionu. Taj je kamen čudesan u očima pravednih, a kamen spoticanja pijancima Efrajimovim.

Kamen koji odbaciše graditelji postade zaglavni kamen ugla. To je djelo Gospodnje; čudesno je u našim očima. Psalmi 118:22, 23.

Isus je prokomentirao ove stihove u zaključku prispodobe o vinogradu.

Isus im reče: Niste li nikada čitali u Pismima: Kamen koji odbaciše graditelji, taj postade zaglavni kamen ugaoni; to je od Gospodina, i čudesno je u našim očima? Zato vam kažem: oduzet će se od vas kraljevstvo Božje i dat će se narodu koji donosi njegove plodove. I tko god padne na taj kamen, razbit će se; a na koga god on padne, satrt će ga u prah. A kad su glavari svećenički i farizeji čuli njegove prispodobе, shvatiše da govori o njima. Ali kad su ga nastojali uhvatiti, pobojaše se mnoštva, jer su ga smatrali prorokom. Matej 21:42–46.

Tko god prihvati temeljnu poruku, bit će slomljen, jer Stijena je Krist, a djelo evanđelja jest poniziti čovjeka do praha.

„Što je opravdanje vjerom? To je Božje djelo u polaganju čovjekove slave u prah i u činjenju za čovjeka onoga što on nije kadar učiniti za samoga sebe. Kad ljudi uvide vlastitu ništavnost, spremni su biti odjeveni Kristovom pravednošću. Kad počnu hvaliti i uzvisivati Boga po sav dan, tada se promatranjem preobražavaju u isti lik. Što je novorođenje? To je otkrivanje čovjeku kakva je njegova vlastita stvarna narav, da je u sebi bezvrijedan.” Manuscript Releases, volume 20, 117.

Tko god odbaci kamen temeljac, biva uništen, kao što je bio slučaj sa starim Izraelom u ispunjenju Isusove primjene prispodobе o vinogradu. Židovi su odbacili Krista, a time su odbacili i Mojsija, jer da su vjerovali Mojsiju, vjerovali bi i Kristu. Odbacili su Božji zakon, naučavajući kao nauk ljudske zapovijedi. Krist, Mojsije i Zakon svi su simboli temelja, a Krist je jedini temelj koji se može postaviti, no Krist kao temelj prikazan je mnogim simbolima. Mojsije i Zakon oboje su prikazi te činjenice. Krist je jedini temelj, ali to samo znači da su drugi temelji u Njegovoj proročkoj Riječi jednostavno simboli nekog aspekta Njegova karaktera.

Jer nitko ne može postaviti drugoga temelja osim onoga koji je postavljen, a taj je Isus Krist. 1. Korinćanima 3,11.

Isus je Riječ, i kao takav pravila unutar Njegove Riječi predstavljaju Njega samoga. Zato sestra White bilježi da je Deset zapovijedi prijepis Kristova karaktera. On je Prvi i Posljednji, a kada je tako predstavljen, to označava da Krist uvijek prikazuje svršetak neke stvari zajedno s njezinim početkom. Kao Riječ, On je također i „Istina“, a istina je proročki okvir. On je Lav iz plemena Judina kada zapečaćuje i otpečaćuje svoju Riječ. On je također kamen ugaoni koji postaje zaglavni kamen. Kamen ugaoni jednostavno je prikaz Njega kao temelja, ili prvog slova hebrejske riječi „istina“. Zaglavni kamen je krunsko djelo na hramu, i kada je usklađen s okvirom istine, zaglavni je kamen dvadeset i dva puta snažniji od kamena ugaonoga. Ono što je čudesno u očima onih koji su okusili da je Gospodin dobar jest to kako načela okvira istine, usklađena s ugaonim i zaglavnim kamenom, prepoznaju jedan od proročkih ključeva koji su bili dani Petru.

Prvo slovo alfa jest jedno, ali posljednje slovo omega jest dvadeset i dva. Millerovi dragulji sjaje poput sunca, ali kad je čovjek s četkom za prljavštinu sastavio dragulje, bili su deset puta sjajniji. Prepoznavanje da je svršetak proročke linije isti, ali moćniji od početka proročkih linija, jest „čudesno“. To je sastavni dio Kristova karaktera; to je jedan od ključeva danih Petru da sveže sto četrdeset i četiri tisuće.

Petrova „duhovna kuća” jest škrinja iz sna Williama Millera, a također i Malahijino spremište desetina i prinosa. Kada se otvore nebeski prozori, jedna je skupina izbačena iz odaje, a druga je skupina bačena u škrinju i dana su joj bijela lanena odijela Božje pobjedonosne crkve.

„Svečano i javno narod Jude obvezao se da će biti poslušan Božjem zakonu. Ali kad je utjecaj Ezre i Nehemije na neko vrijeme bio uklonjen, mnogi su odstupili od Gospodina. Nehemija se bio vratio u Perziju. Za njegova izbivanja iz Jeruzalema uvukla su se zla koja su prijetila da izopače narod. Idolopoklonici ne samo da su stekli uporište u gradu, nego su svojom nazočnošću onečistili i same hramske prostore. Sklapanjem mješovitih brakova uspostavljeno je prijateljstvo između velikog svećenika Elijašiba i Amonca Tobije, ogorčenoga Izraelova neprijatelja. Kao posljedica toga neosvećenog saveza, Elijašib je dopustio Tobiji da zauzme jednu prostoriju povezanu s hramom, koja je dotad služila kao spremište za desetine i prinose naroda.“

„Zbog okrutnosti i podmuklosti Amonaca i Moabaca prema Izraelu, Bog je po Mojsiju objavio da oni trebaju biti zauvijek isključeni iz zajednice Njegova naroda. Vidi Ponovljeni zakon 23,3–6. Prkoseći toj riječi, veliki je svećenik izbacio prinose pohranjene u odaji doma Božjega kako bi načinio mjesto tomu predstavniku proskribirane rase. Veće prezrenje prema Bogu nije se moglo pokazati nego iskazati takvu naklonost tomu neprijatelju Boga i Njegove istine.“

„Po povratku iz Perzije, Nehemija je doznao za to drsko oskvnuće i odmah poduzeo mjere da istjera uljeza. ‘Veoma me je ožalostilo’, izjavljuje on; ‘zato izbacih svu Tobijinu kućnu opremu iz odaje. Tada zapovjedih, i oni očistiše odaje; a onamo opet unesoh posuđe Doma Božjega, zajedno s prinosom i tamjanom.’“

„Ne samo da je hram bio obeščašćen, nego su i prinosi bili pogrešno upotrijebljeni. To je težilo obeshrabriti darežljivost naroda. Izgubili su svoju revnost i gorljivost te su nerado davali svoje desetine. Riznice Doma Gospodnjega bile su slabo opskrbljene; mnogi pjevači i drugi zaposleni u hramskoj službi, ne primajući dostatnu potporu, napustili su djelo Božje kako bi radili drugdje.

„Nehemija se prihvatio posla da ispravi te zlouporabe. Okupio je one koji su napustili službu u Domu Gospodnjemu ‘i postavio ih na njihovo mjesto’. To je ulilo narodu pouzdanje, i sav je Juda donosio ‘desetinu od žita i mladoga vina i ulja’. Ljudi koji su ‘smatrani vjernima’ bili su postavljeni ‘za rizničare nad riznicama’, ‘a njihova je služba bila dijeliti svojoj braći’.“ Proroci i kraljevi, 669, 670.

Kad je Nehemija „izbacio Tobiju”, predoznačavao je Krista kako istjeruje mjenjače novca iz toga istoga hrama. Nije se radilo jednostavno o hramu, nego o samoj prostoriji u hramu gdje su se pohranjivale desetine. Kad je Elijakim, Filadelfijac, zamijenio Šebnu, Laodicejca, Šebna je bio rizničar koji je bio bačen u daleku zemlju.

Ovako govori Gospodin, Jahve nad Vojskama: Idi, pođi k tomu rizničaru, k Šebni, koji je nad kućom, i reci: Što ti ovdje imaš? i koga ti ovdje imaš, te si sebi ovdje isklesao grob, kao onaj koji sebi kleše grob na visini i sebi usijeca prebivalište u stijeni? Evo, Gospodin će te silovito odnijeti u sužanjstvo i zacijelo će te obaviti. Zacijelo će te snažno zavrtjeti i hitnuti kao loptu u

prostranu zemlju; ondje ćeš umrijeti, i ondje će bojna kola tvoje slave biti sramota kući tvojega gospodara. I otjerat ću te s tvoga položaja, i iz tvoje službe bit ćeš svrgnut.

I dogodit će se u onaj dan da ću pozvati svoga slugu Elijakima, sina Hilkijina. I obući ću ga tvojom haljinom, i opasati ga tvojim pojasom, i predat ću tvoju vlast u njegovu ruku; i on će biti otac stanovnicima Jeruzalema i domu Judinu. I ključ doma Davidova metnut ću na njegovo rame; tako će on otvarati, i nitko neće zatvoriti; i zatvarat će, i nitko neće otvoriti.

I pričvrstit ću ga kao klin na sigurnu mjestu; i on će biti kao slavno prijestolje domu oca svojega. I o njega će objesiti svu slavu doma oca njegova, potomstvo i izdanak, sve posude male vrijednosti, od posuda za čaše pa sve do svih posuda za vrčeve. U onaj dan, govori Gospod nad vojskama, uklonit će se klin što je pričvršćen na sigurnu mjestu, bit će odsječen i past će; i teret što bijaše na njemu bit će odrezan, jer Gospod reče. Izaija 22:15–22.

U dan kad bude izbačen Šebna, bezumni Laodicejac, Elijakimu se daje uprava nad crkvom pobjedonosnom. Kada Krist očisti hram od sto četrdeset i četiri tisuće, od smeća koje je prekrilo dragocjene dragulje, On pokazuje da će „pokriti” one koje predstavlja Šebna. Prije nego što su se otvorili nebeski prozori, dragulji su bili prekriveni smećem, a kad se smeće izbacilo, tada je smeće pokriveno sramotom. San Williama Millera prepoznaje zapečaćenje sto četrdeset i četiri tisuće.

Kovčeg je Malahijino spremište, Petrova duhovna kuća i Ilijin šator koji je Petar želio sagraditi. Čovjek s četkom za prašinu predočuje pečaćenje sto četrdeset i četiri tisuće kada On baca dragulje u kovčeg. Malahija prepoznaje kušnju koja dokazuje da se Božji narod doista vratio k Njemu.

Tada su oni koji se boje Gospodina govorili jedan drugomu; i Gospodin je pazio i čuo, i pred njim je bila napisana knjiga spomena za one koji se boje Gospodina i koji misle na ime njegovo. I bit će moji, veli Gospodin nad vojskama, u onaj dan kad sastavim svoje dragulje; i poštedjet ću ih kao što čovjek štedi svoga vlastitog sina koji mu služi. Tada ćete se vratiti i razlučiti između pravednika i bezbožnika, između onoga koji služi Bogu i onoga koji mu ne služi. Malahija 3:16–18.

Povratak je ključna riječ u ovom odlomku, jer Bog poziva svoj narod da se vrati k Njemu, ali isto tako izaziva taj narod da Ga iskuša vraćanjem desetina i prinosa; a postoji i vrijeme kada će se pravedni „vratiti” te će, čineći to, „razlučiti” između mudrih i ludih. Oni koji su se bojali Gospoda i koji su razmišljali o Njegovu imenu jesu oni koji trebaju biti stijeg sto četrdeset i četiri tisuće.

Strah Gospodnji prvi je ispit, stoga kada šesnaesti redak kaže: „Tada“ oni koji su se bojali Gospoda, to upućuje natrag na proročki slijed.

Vaše su riječi bile drske protiv mene, govori Gospod. A vi kažete: Što smo toliko govorili protiv tebe? Rekli ste: Uzalud je služiti Bogu; i kakva je korist što smo držali njegovu uredbu i što smo hodili žalosno pred Gospodom nad vojskama? I sada oholice nazivamo sretnima; da, koji čine bezakonje uzdižu se; da, i oni koji iskušavaju Boga bivaju izbavljeni. Malahija 3:13–15.

Malahija kaže: „i sada oholice nazivamo sretnima.“ Pijanci Efrajimovi nazivaju se „krunom oholosti“ i oni su sretni kada misle da su Mojsije i Ilija, dva proroka koja su ih mučila, mrtvi. Bili

su toliko sretni da su slali darove jedni drugima.

I njihova će mrtva tijela ležati na ulici velikoga grada, koji se duhovno zove Sodoma i Egipat, gdje je i naš Gospodin bio raspet. I ljudi iz puka i plemena i jezika i naroda gledat će njihova mrtva tijela tri dana i pol, i neće dopustiti da se njihova mrtva tijela polože u grobove. I oni koji prebivaju na zemlji radovat će se nad njima i veseliti se, i slat će darove jedni drugima, jer su ta dva proroka mučila one koji prebivaju na zemlji. Otkrivenje 11:8–10.

Oholi su sretni od 18. srpnja 2020. pa sve do 2023. Dana 18. srpnja 2020. poruka je bila „drska” protiv „Gospodina”. Dana 18. srpnja 2020. nismo prepoznali kako smo strašno govorili protiv Boga i Njegove Riječi. Razočarani smo ušli u vrijeme čekanja, kako je prikazano jadikovkom: „Uzalud je služiti Bogu: i kakva je korist što smo vršili njegovu uredbu i što smo hodili žalosno pred Gospodinom nad vojskama?” To je usporedno s Jeremijinom jadikovkom, kada on prikazuje prvo razočaranje.

Nisam sjedio u zboru podrugljivaca niti se veselio; sjedio sam sam zbog ruke tvoje, jer si me ispunio gnjevom. Zašto je moja bol neprestana, i moja rana neizlječiva, koja se ne da iscijeliti? Hoćeš li mi doista biti kao lažljivac i kao vode koje presahnu? Jeremija 15:17, 18.

Naše su riječi bile drske s predviđanjem od 18. srpnja 2020., a tada nismo znali koliko smo se teško pobunili. U vrijeme razočaranja već je bilo u tijeku vrijeme odgode, dok je jedan razred tugovao, a drugi se radovao. U tom kontekstu Malahija izjavljuje:

Tada su oni koji se boje Gospoda često razgovarali jedan s drugim; i Gospod je prignuo uho i čuo, i knjiga spomenica bila je napisana pred njim za one koji se boje Gospoda i koji razmišljaju o njegovu imenu. I oni će biti moji, govori Gospod nad vojskama, u onaj dan kad skupim svoje dragocjenosti; i poštedit ću ih kao što čovjek štedi svoga vlastitog sina koji mu služi.

Tada ćete se vratiti i razlučiti između pravednika i zlikovca, između onoga koji služi Bogu i onoga koji Mu ne služi. Malahija 3,16–18.

Godine 2024. stigla je temeljna kušnja predstavljena kao strah Gospodnji. U toj su se kušnji očitovala dva razreda, a skupina koja je sačinjavala ta dva razreda često je međusobno razgovarala na redovitim sastancima putem Zooma tijekom tri i pol dana. Gospodin je slušao njihove rasprave. Razred koji se bojao Gospodina mislio je na Njegovo ime: Palmoni, Lav iz plemena Judina, Alfa i Omega, Istina, Riječ, Divni Jezikoslovac, ugaoni i završni kamen, Jaganjac, Nebeski Veliki Svećenik, Hram, Stijena. Oni koji su ušli u tu knjigu trebaju biti dragulji na kruni koja predstavlja stijeg kraljevstva slave. Kad On sastavi te dragulje, tada se oni vraćaju i razlučuju između pravednika i opakoga. Kad položi dragulje u kovčežić, tada se razabire tko je lud, a tko mudar.

Malahija bilježi:

Vratite se k meni, i ja ću se vratiti k vama,

Ali vi rekoste: U čemu da se vratimo?

Donesite sve desetine u spremište, da bude hrane u mojoj kući, i okušajte me sada u tome, govori Gospod nad vojskama, neću li vam otvoriti ustave nebeske i izliti na vas blagoslov tako da ne će biti mjesta da ga primite.

Riznica je kovčeg, a desetine su mudre djevice. Riznica je Božja Riječ položena u novi okvir istine. Dragulji koji se polažu u taj kovčeg jesu istine povezane s porukom Ponoćnoga poklika. Desetine su se čuvala u posebnoj prostoriji u hramu, kako je utvrđeno u Nehemijinu čišćenju. Kovčeg i riznica, ili Petrova duhovna kuća, predstavljaju Božji hram, a dragulji predstavljaju ljudske hramove koji su sjedinjeni s Božanstvom u zaklonu Svevišnjega. Ljudski vjesnici ne mogu se odvojiti od božanske poruke. Dragulji su i Božji vjesnici, a također su i poruka koju objavljuju. Nadahnuće često poistovjećuje poruku i vjesnika kao jednu cjelinu.

„Bog je pozvao svoju crkvu u ovo vrijeme, kao što je pozvao drevni Izrael, da stoji kao svjetlo na zemlji. Moćnim sjekačem istine, porukama prvoga, drugoga i trećega anđela, odvojio ih je od crkava i od svijeta da bi ih doveo u svetu blizinu sa samim sobom. Učinio ih je čuvarima svojega zakona i povjerio im velike istine proroštva za ovo vrijeme. Kao svete objave povjerene drevnom Izraelu, ovo je sveti zalog koji se treba priopćiti svijetu. Tri anđela iz Otkrivenja 14 predstavljaju narod koji prihvaća svjetlo Božjih poruka i polazi kao Njegovo oruđe da razglasi upozorenje po svoj širini i dužini zemlje. Krist objavljuje svojim sljedbenicima: ‘Vi ste svjetlost svijeta.’ Svakoj duši koja prihvaća Isusa križ na Golgoti govori: ‘Promotri vrijednost duše: “Idite po svem svijetu i propovijedajte evanđelje svakomu stvorenju.”’ Ničemu se ne smije dopustiti da ometa ovo djelo. To je najvažnije djelo za ovo vrijeme; ono treba dosezati daleko kao vječnost. Ljubav koju je Isus pokazao prema ljudskim dušama u žrtvi koju je prinio za njihovo otkupljenje pokretat će sve Njegove sljedbenike.” Svjedočanstva, svezak 5, 455.

Počet ćemo povezivati ove pojmove u sljedećem članku.

„Tijekom posljednjih pedeset godina svojega života imala sam dragocjene prilike steći iskustvo. Imala sam iskustvo u porukama prvoga, drugoga i trećega anđela. Anđeli su prikazani kako lete posred neba, proglašujući svijetu poruku opomene, koja se izravno odnosi na ljude što žive u posljednjim danima povijesti ove zemlje. Nitko ne čuje glas tih anđela, jer su oni simbol koji predstavlja Božji narod koji djeluje u skladu s nebeskim svemirom. Muškarci i žene, prosvijetljeni Božjim Duhom i posvećeni istinom, objavljuju te tri poruke svojim redom.

„Sudjelovala sam u ovom svečanom djelu. Gotovo je cjelokupno moje kršćansko iskustvo s njime isprepleteno. Ima onih koji sada žive, a imaju iskustvo slično momemu. Prepoznali su istinu koja se otkriva za ovo vrijeme; držali su korak s velikim Vođom, Zapovjednikom Gospodnje vojske.

„U naviještanju tih poruka ispunjena je svaka pojedinost proročanstva. Oni koji su imali prednost sudjelovati u naviještanju tih poruka stekli su iskustvo koje im je od najviše vrijednosti; a sada, dok se nalazimo usred pogibli ovih posljednjih dana, kada će se sa svih strana čuti glasovi koji govore: ‘Evo Krista’, ‘Evo istine’; dok je teret mnogih poljuljati temelj naše vjere koji nas je izveo iz crkava i iz svijeta da stojimo kao osobit narod u svijetu, poput

Ivana bit će nošeno naše svjedočanstvo:“

„Što bijaše od početka, što smo čuli, što smo vidjeli svojim očima, što smo promatrali i što su naše ruke opipale, o Riječi života; ... što smo vidjeli i čuli, to navješćujemo vama, da i vi imate zajedništvo s nama.“

„Svjedočim o onome što sam vidio, o onome što sam čuo, o onome što su moje ruke opipale od Riječi života. I znam da je ovo svjedočanstvo od Oca i Sina. Vidjeli smo i svjedočimo da je sila Duha Svetoga pratila iznošenje istine, opominjući perom i glasom te dajući poruke svojim redom. Zanimekati ovo djelo značilo bi zanimekati Duha Svetoga i svrstati nas među one koji su otpali od vjere, slušajući zavodljive duhove.“

„Neprijatelj će staviti sve u pogon kako bi iskorijenio pouzdanje vjernika u stupove naše vjere u porukama prošlosti, koje su nas postavile na uzvišenu platformu vječne istine te koje su utvrdile i dale obilježje djelu. Gospodin Bog Izraelov izveo je svoj narod, otkrivajući mu istinu nebeskoga podrijetla. Njegov se glas čuo, i još se uvijek čuje, govoreći: Idi naprijed od snage do snage, od milosti do milosti, od slave do slave. Djelo jača i širi se, jer Gospodin Bog Izraelov obrana je svoga naroda.“

„Oni koji se drže istine samo teorijski, takoreći vršcima prstiju, koji njezina načela nisu unijeli u unutarnje svetište duše, nego su životnu istinu zadržali u vanjskom predvorju, neće vidjeti ništa sveto u prošloj povijesti ovoga naroda, koja ga je učinila onim što jest i utemeljila ga kao ozbiljne, odlučne, misionarske djelatnike u svijetu.“

„Istina za ovo vrijeme dragocjena je, ali oni čija srca nisu bila slomljena padom na stijenu, Krista Isusa, neće vidjeti niti razumjeti što je istina. Prihvatit će ono što godi njihovim zamislama i početak će postavljati drugi temelj umjesto onoga koji je položen. Laskat će vlastitoj taštini i samopoštovanju, misleći da su sposobni ukloniti stupove naše vjere i zamijeniti ih stupovima koje su sami osmislili.“

„To će se nastaviti sve dok traje vrijeme. Svatko tko je pomno proučavao Bibliju vidjet će i razumjeti ozbiljan položaj onih koji žive u završnim prizorima povijesti ove zemlje. Osjetit će vlastitu nedostatnost i slabost te će im prvo nastojanje biti da ne posjeduju tek obličje pobožnosti, nego životnu povezanost s Bogom. Neće se usuditi počinuti dok se Krist ne oblikuje u njima, nada slave. Ja će umrijeti; oholost će biti istjerana iz duše, i imat će Kristovu krotkost i blagost.“ Notebook Leaflets, 60, 61.